

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างสรรค์ภาพถ่ายดิจิทัลสำหรับใช้ในสื่อประชาสัมพันธ์ ของโรงงานหลวงอาหารสำเร็จรูป ที่ ๓ (เต่างอย) จ.สกลนคร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการสร้างสรรค์ภาพถ่ายดิจิทัลสำหรับใช้ในสื่อประชาสัมพันธ์ของโรงงานหลวงฯ ที่ ๓ (เต่างอย)
2. เพื่อศึกษารูปแบบในการจัดสรรเนื้อหาของภาพถ่ายที่ใช้แทนบริบทของโรงงานหลวงฯ ที่ ๓ (เต่างอย)

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้วิธี การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประเภทการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) ในรูปแบบการวิจัยแบบสร้างสรรค์ (Creative Research) โดยมีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานและมีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพสำหรับใช้ในสื่อประชาสัมพันธ์ของโรงงานหลวงฯ ที่ ๓ (เต่างอย) โดยเน้นการวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาจากงานสร้างสรรค์ เพื่อให้ได้องค์ความรู้นำไปพัฒนาการทางวิชาการและการเรียนการสอน

จากผลการวิจัย มีข้อสรุปสำคัญ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แนวทางในการสร้างสรรค์

การสรุปแนวทางในการสร้างสรรค์สำหรับใช้ในสื่อประชาสัมพันธ์ ของโรงงานหลวงอาหารสำเร็จรูป ที่ ๓ (เต่างอย) จ.สกลนคร นั้น ผู้วิจัย ใช้หลักแนวคิดทางสัญศาสตร์กับการสื่อสาร เพื่อสรุปแนวทางการสื่อสารในการเสาะหาประเด็นที่เป็นบริบททางการสื่อสารเพื่อใช้ในการถ่ายทอดผ่านทางภาพถ่าย เพื่อเล่าเรื่องราวของชุมชนในพื้นที่โรงงานหลวงฯ และใช้หลักแนวคิดด้านการถ่ายภาพเพื่อการสื่อสาร เพื่อสรุปแนวทางการถ่ายภาพเพื่อนำไปใช้ในสื่อประชาสัมพันธ์ของโรงงานหลวงฯ โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

แนวทางการสร้างสรรค์ด้านเนื้อหาในการสื่อความหมาย

ด้านเนื้อหาในการสื่อความหมาย ตามแนวคิดทางสัญศาสตร์กับการสื่อสาร จากการพัฒนาแนวคิดเรื่อง

“ความหมาย” (signified) ที่หลากหลายของ Saussure Barthes ได้จัดแบ่งประเภทความหมายออกเป็น 2 ประเภท คือ ความหมายโดยอรรถ (denotative meaning) และความหมายโดยนัยประหวัด (connotative meaning) ดังนั้นผู้สร้างสรรค์ (ในกรณีนี้ คือ ช่างภาพ) จะต้องใส่สาร (Message) โดยมีลักษณะการสื่อความหมาย 2 แบบ ที่ช่วยส่งเสริมอัตลักษณ์ขององค์กรได้ชัดเจน คือ

1. การสื่อความหมายโดยอรรถ (Denotation Meaning) สร้างสรรค์ภาพการมีวิถีชีวิตพอเพียงอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริงของชุมชน (Self Sufficiency) โดยใช้ภาพที่สื่อความหมายของบริบทต่างๆ ของชุมชนต่างอยและจังหวัดสกลนคร โดยมีกิจกรรมการใช้ชีวิตในชุมชนที่โดดเด่น และใช้แทนความหมายตรงทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจถึงบริบทที่เกี่ยวข้องของชุมชนที่อาศัยอยู่รอบบริเวณโรงงานหลวงฯ ดังต่อไปนี้

- ภาพของความสมบูรณ์ของพื้นที่สำหรับการทำการเกษตร การมีสภาพอากาศ และพื้นที่เพาะปลูกที่อุดมสมบูรณ์ ทำให้มีการทำการเกษตรเพื่อเลี้ยงตัวเองได้ เป็นหมวดหมู่ภาพที่แสดงสภาพของการใช้ชีวิตประจำวันของชุมชนกับงานเกษตร เช่น การไถนาด้วยควาย การลงแขกเกี่ยวข้าว ภาพไร่มะเขือเทศ เป็นต้น ซึ่งแสดงถึงการใช้ชีวิตร่วมกับการทำเกษตรกรรมแบบพอเพียงของชุมชนที่เกิดขึ้นจริง สะท้อนความหมายชุมชนพอเพียงได้อย่างชัดเจน

- ภาพการมีสินค้าหัตถกรรมที่เป็นที่ต้องการของตลาด สามารถสร้างรายได้ได้เองตลอดทั้งปี เป็นหมวดหมู่ภาพที่แสดงสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน รวมทั้งการสร้างชุมชนเข้มแข็งที่เกิดขึ้นจริง ชาวบ้านมีการรวมตัวกันร่วมผลิตสินค้าหัตถกรรม เช่น ไม้กวาด ตะกร้าสานด้วยเถาวัลย์ การทอผ้า ซึ่งมีบรรยากาศการทอผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของทางภาคอีสาน คือ การทอผ้าหน้าบ้านตนเอง เป็นต้น

- ภาพกิจกรรมทางศาสนาและกิจกรรมประจำท้องถิ่นที่สมาชิกทุกคนให้ความสำคัญ เช่น ประเพณีไหลเรือไฟ เป็นประเพณีท้องถิ่นที่ทุกคนรอบครัว จะมีส่วนร่วมในการเตรียมการและเข้าร่วมประเพณี ซึ่งเป็นภาพบรรยากาศเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ทำให้มีความแข็งแกร่งของชุมชนและมีความมั่นคงทางสังคม ซึ่งเป็นการอนุรักษ์วิถีชีวิตดั้งเดิมได้อย่างแท้จริง (Traditional) รวมทั้งภาพความสามัคคีในชุมชนในการร่วมกันทำกิจกรรม

- ภาพสถานที่ที่เกี่ยวข้องในจังหวัด เป็นภาพที่สื่อความหมายโดยตรง แสดงภาพเฉพาะสถานที่ที่มีอยู่จริง และไม่มีสื่อความหมายเชิงซ้อน เช่น ภาพองค์พระธาตุ ภาพทะเลสาบหนองหาร เป็นต้น

2. การสื่อความหมายโดยนัยประหวัด (Connotative Meaning) เป็นการสร้างสรรค์ภาพที่ให้ความหมายเชิงพรรณนา โดยเน้นความหมายในประเด็นความสุขของชุมชน (Localization) ชุมชนรู้สึกเป็นสุขกับวิถีชีวิตพอเพียง ความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นของชุมชน ซึ่งใช้ภาพตัวอย่างของการใช้ชีวิตของผู้คนในชุมชนในการแทน

ความหมาย เช่น การกินอยู่ การบริโภคข้าวเหนียว การตัดบาตรและทำบุญด้วยข้าวเหนียว ที่สร้างความภาคภูมิใจให้กับชุมชนในฐานะลูกอีสาน

การบันทึกภาพโดยสื่อความหมายโดยนัยประวัตินั้น ผู้บันทึกภาพจึงต้องเน้นถึง “ความสุข” ของผู้คนในชุมชน ในการทำกิจกรรมต่างๆ เน้นการยิ้ม การหัวเราะ ความสดใสของเยาวชน รวมถึงความบริสุทธิ์ใจในการยิ้มของผู้สูงอายุ การบันทึกภาพดังกล่าว ช่างภาพจึงต้องใช้ความเป็นกันเองกับชาวบ้าน ทำให้ผู้ถูกถ่ายภาพรู้สึกสบายใจ ไม่เกร็งกับกล้องถ่ายภาพ การบันทึกภาพด้วยกล้องดิจิทัล ทำให้สามารถลดขนาดอุปกรณ์ให้เล็กลง หลีกเลี่ยงการใช้แฟลชในการถ่ายภาพบุคคล เพื่อให้ภาพรวมของช่างภาพดูสบายๆ ดูเป็นการบันทึกภาพทั่วไป เพื่อให้ผู้ถูกถ่ายภาพไม่เกิดความเครียด และพร้อมที่จะให้บันทึกภาพ

แนวทางในการสร้างสรรค์ ด้านเทคนิคการถ่ายภาพเพื่อการสื่อสาร

ข้อสรุปของแนวทางในการสร้างสรรค์ ด้านเทคนิคการถ่ายภาพเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัย พบว่า จากวัตถุประสงค์การสร้างสรรค้งานครั้งนี้ เป็นการถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อนำภาพไปใช้ในสื่อประชาสัมพันธ์ จึงต้องยึดหลักแนวคิดความจริงนิยม (Realism) เป็นภาพที่เกิดขึ้นจริง ที่เป็นความจริงที่จะช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ (Image) ด้านบวกต่อองค์กร จึงต้องใช้เทคนิคที่สำคัญในการถ่ายภาพเพื่อใช้ในสื่อ ที่มีประเด็นที่ต้องคำนึงถึงในระหว่างการสร้างสรรค้งานที่สำคัญ

1. การบันทึกภาพในเชิงสารคดี (Documentary Photography) ต้องบันทึกภาพที่แสดงถึงความจริง จึงต้องบันทึกจากเหตุการณ์จริงในแต่ละช่วงเวลาสำคัญ เช่น การรวมกลุ่มทำหัตถกรรม การสร้างเรือไฟ เพื่อร่วมประเพณีไหลเรือไฟในช่วงเดือนกันยายน การเก็บเกี่ยวผลิตผลการเกษตรประจำฤดูกาล เช่น การเก็บเกี่ยวมะเขือเทศในเดือนมกราคม-มีนาคม ลักษณะการบันทึกภาพจะบันทึกจากเหตุการณ์และสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ไม่มีการสร้างฉาก หรือสร้างเหตุการณ์ขึ้น

2. เน้นการสร้างความดึงนำสนใจ (Hook) เป็นการสร้างความเด่นในภาพ เพื่อให้ผู้ชมภาพรู้สึกในเชิงบวกกับภาพ จึงเน้นความเป็นธรรมชาติของคนในชุมชน และการยิ้มกับกล้องถ่ายภาพ เพื่อให้ภาพสามารถถ่ายทอดความรู้สึก “เป็นสุข ในการใช้ชีวิตแบบพอเพียงในพื้นที่นี้” โดยใช้ความสดใสบริสุทธิ์ของคนในชุมชน จึงต้องบันทึกภาพในขณะที่ยิ้มหรือหัวเราะ เพื่อแสดงความจริงใจ

3. ต้องมีการวางแผนออกแบบและกำหนดกรอบแนวคิดในการจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ในงานประชาสัมพันธ์

(Pre-prepress) ผู้บันทึกภาพจึงต้องคำนึงถึงการนำไปใช้ในสื่อ ดังต่อไปนี้

3.1 การสร้างวัตถุประสงค์การสื่อสารของสื่อประชาสัมพันธ์ มีการเตรียมการตามวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ เช่น เมื่อต้องนำภาพไปประกอบในสื่อสิ่งพิมพ์ ภาพที่จะบันทึกจะต้องเล่าประเด็นในภาพให้ชัดเจนในการบอกเล่าเนื้อหา สร้างสรรค์ภาพลักษณะที่ดีให้แก่องค์กร เช่น กรณีการบันทึกภาพสินค้าดอยคำ ซึ่งเป็นสินค้าที่ผลิตในโรงงานหลวงฯ ที่ ๓ เช่น การถ่ายภาพผลไม้บ่มแห้งในรูปแบบบรรจุกระป๋อง หรือในหีบห่อ ก็จะนำส่วนผสมที่เป็นวัตถุดิบของสินค้านั้นๆ มาวางคู่กับหีบห่อสินค้า เช่น การถ่ายภาพข้าวสาร ก็จะนำข้าวสารจากห่อสินค้าบรรจุลงในถ้วยให้ดูสวยงาม และมีต้นข้าวสดจากรวง เป็นส่วนประกอบในภาพ เป็นต้น

3.2 การจัดวางองค์ประกอบให้เหมาะสมกับการนำไปประยุกต์ใช้ในสื่อ จะต้องจัดวางองค์ประกอบให้มีพื้นที่ว่างสำหรับผู้ผลิตสื่อสิ่งพิมพ์สามารถนำไปตัดแปลงหรือจัดวางตัวอักษรเพิ่มเติมได้ด้วย เช่น การถ่ายภาพเพื่อนำไปใช้เป็นสื่อโปสเตอร์สำหรับงานนิทรรศการแสดงภาพ ‘ศาสตร์แห่งพระราชฯ : โรงงานหลวงเพื่อปวงชน’ แสดงภาพมะเขือเทศที่ถูกเก็บเกี่ยวและจัดวางไว้ในกล่อง ซึ่งวางอยู่ในไร่มะเขือเทศ ผู้บันทึกภาพต้องเว้นพื้นที่ด้านบนของภาพให้ผู้ออกแบบโปสเตอร์ สามารถจัดวางตัวอักษรเพิ่มขึ้นได้

ส่วนที่ 2 การจัดสรรเนื้อหา

มีเป้าหมายสำคัญ คือ การบันทึกภาพ ที่สามารถสื่อความหมาย โรงงานหลวงฯ และ ศาสตร์พระราชฯ ให้ครบได้ทุกบริบท เพื่อที่สำนักทรัพยากรสัตว์น้ำและประมง และ บริษัท ดอยคำผลิตภัณฑ์อาหาร จำกัด สามารถค้นหาภาพได้เป็นหมวดหมู่ และนำภาพไปใช้ในสื่อประชาสัมพันธ์ได้จริง โดยแบ่งเป็นประเภทของลักษณะภาพถ่ายขององค์กรได้ 3 ประเภท และมีบริบททางการสื่อสาร ที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 13 หมวดหมู่ย่อย คือ

1. ภาพถ่ายสถานที่และลักษณะเฉพาะขององค์กร

- **อาคารโรงงาน** มีวิธีการเล่าเรื่องในภาพที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

- กลุ่มภาพอาคารโรงงาน บันทึกภาพด้วยเลนส์มุมกว้างสามารถบ่งบอกอัตลักษณ์ของการออกแบบโรงงานหลวงฯ ที่ ๓ ได้เป็นอย่างดี คือ มีสีเขียว สีปูนเปือย และสีน้ำตาล
- กลุ่มภาพ อาคารสำนักงาน บันทึกภาพเพื่อนำไปตกแต่งในแบบภาพพาโนรามาด้วยระบบดิจิทัล เพื่อสื่อความหมายให้ภาพดูยิ่งใหญ่ ดูน่าเชื่อถือ
- กลุ่มภาพ ป้ายบอกชื่อองค์กร เลือกการบันทึกภาพในขณะที่มีชาวบ้านในชุมชนมีปฏิสัมพันธ์กับป้ายองค์กร เพื่อสร้างความมีชีวิตให้กับองค์กร เช่น ภาพการซ่อมแซมสีของป้าย ภาพเด็กนักเรียนขับจักรยานผ่านหน้าป้ายโรงงาน เป็น

ต้น

- กลุ่มภาพ การส่งผลผลิตทางเกษตร ใช้ภาพชาวบ้านในชุมชน ขณะกำลังขนส่งผลผลิตทางการเกษตรในบริเวณโรงงาน โดยมีโรงงานเป็นฉากหลัง เพื่อให้ผู้ชมเห็นภาพรวมของความสัมพันธ์ของตัวโรงงานกับชุมชน
 - **สินค้าโรงงานหลวง** เป็นภาพสินค้าตรา ดอยคำ ที่ผลิตโดยโรงงานหลวงอาหารสำเร็จรูปที่ ๓ (เต่างอย) โดยมีวิธีการเล่าเรื่องในภาพที่สำคัญ ดังต่อไปนี้
 - กลุ่มภาพสินค้าที่บันทึกภาพในสตูดิโอ เน้นการถ่ายภาพเพื่อนำไปตกแต่งเพิ่มเติม และตัดฉากหลังออกจากภาพในระบบดิจิทัลได้โดยง่าย โดยคำนึงถึงประโยชน์ในการนำไปใช้จัดวางในสื่อสิ่งพิมพ์ประชาสัมพันธ์ ได้อย่างอิสระมากยิ่งขึ้น การเตรียมการถ่ายภาพในสตูดิโอ จะจัดถ่ายภาพสินค้าแต่ละประเภทใน 2 รูปแบบ คือ ภาพสินค้าเดี่ยว (Product Alone) และจัดสินค้าเป็นกลุ่ม เพื่อรวมภาพสินค้าทุกตัวที่ผลิตในโรงงานหลวงฯ ที่ ๓
 - กลุ่มภาพสินค้าที่บันทึกภาพในบรรยากาศโรงงานหลวงฯ ที่ ๓ จะบันทึกโดยมีฉากหลังเป็นโรงงานหลวงฯ ที่ ๓ โดยเน้นฉากหลังสีเขียวของอาคารและต้นไม้รอบบริเวณ และ จะถ่ายสินค้านำร่วมกับวัตถุทิศทางเกษตรที่เป็นของสดจากแหล่งผลิต
 - **บรรยากาศชุมชนกับโรงงานหลวงฯ** มีวิธีการเล่าเรื่องในภาพที่สำคัญ คือ การแสดงภาพของโรงงานหลวงฯ กับบรรยากาศธรรมชาติโดยรอบ เช่น โรงงานหลวงฯ ยามพระอาทิตย์ตก ภาพเกษตรนำสัตว์เลี้ยง โค กระบือ เดินผ่านหน้าโรงงานหลวงฯ ภาพการขนส่งมะเขือเทศด้วยรถอีแต๊กของชาวอีสานภายในบริเวณโรงงานหลวงฯ เป็นต้น
 - **บรรยากาศท้องถิ่นอีสาน** มีวิธีการเล่าเรื่องในภาพที่สำคัญ คือ เป็นหมวดหมู่ภาพถ่ายที่แสดงบรรยากาศความเป็นท้องถิ่นอีสานของอำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร กลุ่มภาพดังกล่าว เป็นลักษณะของภาพประกอบรอง ที่ผู้สร้างสรรค์สื่อประชาสัมพันธ์สามารถนำไปประกอบการเล่าเรื่องในบทความสื่อสิ่งพิมพ์เพิ่มเติมได้ จึงเป็นภาพบรรยากาศอีสานรอบๆ โรงงานหลวงฯ เช่น ภาพชานา ภาพทุ่งนา ทุ่งหญ้า วัวควาย ภาพรุ่งกีนน้ำ ภาพแปลงทดลองมะเขือเทศ เป็นต้น
2. ภาพถ่ายคณะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์กร
- **บรรยากาศการทำงาน** มีวิธีการเล่าเรื่องในภาพที่สำคัญ ดังนี้ บันทึกภาพสายการผลิตน้ำมะเขือเทศ และสายการผลิตผลไม้อบแห้งบันทึกภาพทุกขั้นตอนการ

ผลิต ตั้งแต่การขนส่งเข้าสายการผลิต การล้าง การคัดเลือกผลมะเขือเทศ จนถึงขั้นตอนบรรจุ ทุกๆ ขั้นตอนจะเน้นถึงมาตรฐานการผลิตสินค้าของโรงงานหลวงฯ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับตราสินค้า

- **คนรุ่นใหม่ (เยาวชน)** มีวิธีการเล่าเรื่องในภาพที่สำคัญ ดังต่อไปนี้
 - กลุ่มภาพนักเรียนกับกิจกรรมประจำวัน เน้นภาพของนักเรียนในสภาพแวดล้อมเป็นจริง โดยเฉพาะในบริเวณเขตชุมชนรอบโรงงานหลวงฯ ทั้งบริเวณบ้านที่พักอาศัย และโรงเรียน เป็นภาพที่สื่อความสดใสบริสุทธิ์ของนักเรียน และความสนุกสนาน ดุจมีความสุขของเยาวชน
 - กลุ่มภาพเด็กเยาวชนกับโรงงานหลวงฯ บันทึกภาพในแบบ Conceptual Photography คล้ายกับการบันทึกภาพเพื่อใช้ในสื่อประชาสัมพันธ์ มีการออกแบบท่าทาง และจัดวางองค์ประกอบภาพด้วยสภาพแวดล้อมที่เป็นเอกลักษณ์ของโรงงานหลวงฯ เช่น มะเขือเทศ รถอีแต๋น ชาวไร่ เกียงนา และบริเวณโดยรอบอาคารอำนวยการโรงงานหลวงฯ มีลักษณะการนำเสนอคล้ายกับงานประชาสัมพันธ์มากกว่าสารคดี
 - **คนรุ่นเก่า (ผู้สูงอายุ)** มีวิธีการเล่าเรื่องในภาพที่สำคัญ ดังนี้ เน้นสภาพความเป็นจริงของการใช้ชีวิตในชุมชน การแต่งกายแบบพื้นบ้าน และการแสดงออกที่ในธรรมชาติของผู้สูงอายุ การบันทึกภาพ จึงมีทั้งในแบบแอบถ่าย (Candid) และการเชิญให้ยิ้มกับกล้องถ่ายภาพ
3. ภาพถ่ายกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับองค์กร
- **การพัฒนาการเกษตร** เป็นเนื้อหาที่เน้นการศึกษาวิจัยและพัฒนา ของโรงงานหลวงฯ และองค์กรอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ที่วิจัยและพัฒนางานการเกษตรตามแนวคิดศาสตร์พระราชา จึงมีวิธีการเล่าเรื่องในภาพที่สำคัญ ดังต่อไปนี้
 - กลุ่มภาพที่บันทึกภาพจากแปลงสาธิตของโรงงานหลวงฯ เป็นแปลงทดลองทางการเกษตรของโรงงานหลวงฯ มีการทดลองต้นกล้า แปลงทดลองปลูกมะเขือเทศ เป็นต้น
 - กลุ่มภาพที่บันทึกภาพจากศูนย์ศึกษาการพัฒนาภูพาน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดสกลนคร เป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาที่ตั้งอยู่ในเมืองสกลนคร คัดเลือกหัวข้อเด่นๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของงานพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์พระราชา คือ วัวดำ หม่อนไหม เป็นต้น

- **เกษตรวิถี** มีวิธีการเล่าเรื่องในภาพที่สำคัญ ดังต่อไปนี้
 - กลุ่มภาพที่บันทึกภาพจากชุมชนรอบโรงงานหลวงฯ เช่น การทำนา การเลี้ยงควาย การลงแขกเกี่ยวข้าว การซื้อขายควายของนายฮ้อย การทำระเชือกเทศ การค้าขายเปิดไถในตลาด เป็นต้น
 - กลุ่มภาพที่บันทึกภาพจากศูนย์ศึกษาการพัฒนาภูพาน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดสกลนคร ภาพการเลี้ยงวัวนม วัวดำ ไก่ดำ หมูดำ เน้นภาพบรรยากาศการลงมือทำการเลี้ยงและการเก็บผลผลิต
- **ชีวิตพอเพียง** แสดงถึงวิถีชีวิตของชุมชนต่างอย ที่สะท้อนและสื่อความหมายชีวิตพอเพียง ในแบบเกษตรชาวอีสาน จึงมีวิธีการเล่าเรื่องในภาพที่สำคัญ ดังต่อไปนี้
 - กลุ่มภาพการทำไร่มะเขือเทศ บรรยากาศการขนส่งด้วยรถอีแต๊กในชุมชน การเก็บเกี่ยวผลผลิต ในไร่มะเขือเทศ เป็นต้น
 - กลุ่มภาพการใช้ชีวิตในชุมชน บรรยากาศการจับปลาแบบพื้นบ้าน การแต่งกายเรียบง่าย การใช้เวลาร่วมกับเพื่อนบ้าน สินค้าพื้นเมืองในตลาดสด เช่น กระรอก แมลง เครื่องจักรสานแบบอีสาน เป็นต้น
- **หัตถกรรม** เป็นงานฝีมือพื้นบ้านอีสาน ที่ถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ และนำมาเป็นสินค้าประจำชุมชน มีวิธีการเล่าเรื่องในภาพที่สำคัญ ดังต่อไปนี้
 - กลุ่มภาพการทอผ้าไหม เน้นกิจกรรมการทอผ้า และผลงานผ้าจากการทอ
 - กลุ่มภาพการทำไม้กวาด เน้นภาพขณะทำการผลิต
 - กลุ่มภาพการทำตะกร้าสานจากเถาวัลย์ เน้นภาพขณะทำการผลิต
- **งานบุญประจำท้องถิ่น** ชุมชนต่างอย จังหวัดสกลนคร มีงานประเพณีที่สำคัญประจำปี คือ ประเพณีไหลเรือไฟ มีวิธีการเล่าเรื่องในภาพที่สำคัญ ดังต่อไปนี้
 - กลุ่มภาพบรรยากาศการแห่เรือไฟ เน้นการบันทึกภาพ จากเหตุการณ์จริง คือ พิธีแห่เรือไฟ มีการรวมตัวกันของคนในชุมชนทุกเพศทุกวัย เพื่อแสดงศักยภาพของแต่ละหมู่บ้าน มีการแต่งกายพื้นเมืองเพื่อเป็นการประกวด การแสดงพื้นเมืองประกอบการแห่ เช่น การรำ การเซิ้ง ซึ่งเป็นการแสดงล้อเลียนการใช้ชีวิตแบบเกษตรวิถี เช่น การจับปลาด้วยข้องแบบอีสาน
 - กลุ่มภาพการไหลเรือไฟ ภาพพิธีแห่เรือไฟในลำน้ำมูลในเวลากลางคืน
- **ศาสนา** จังหวัดสกลนคร เป็นแหล่งพุทธศาสนาที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีวิธีการเล่าเรื่องในภาพที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

- กลุ่มภาพวิถีชีวิตของชุมชนต่างอยู่กับพระพุทธศาสนา ภาพการทำบุญตักบาตรข้าวเหนียวยามเช้า ภาพการเข้าวัดฟังธรรม
- กลุ่มภาพวัดสำคัญของจังหวัดสกลนคร ภาพสถาปัตยกรรมของวัดสำคัญ เช่น วัดป่าสุทธาวาส วัดพระธาตุเชิงชุม และภาพบรรยากาศของผู้คนในการขอพรการทำบุญในบริเวณวัด

องค์ความรู้ที่สำคัญสำหรับนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอน

การสร้างสรรค์ภาพถ่ายดิจิทัลสำหรับใช้ในสื่อประชาสัมพันธ์องค์กร ช่างภาพจะต้องมีหลักในการทำงานบันทึกภาพที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

หลักในการทำงานบันทึกภาพสำหรับใช้ในสื่อประชาสัมพันธ์องค์กร

1. กระบวนการศึกษาข้อมูลในเชิงลึก เพื่อสืบค้นถึงประเพณี กิจกรรมชุมชน ลักษณะการเป็นอยู่ วิถีความเชื่อ และความสัมพันธ์กับองค์กร ซึ่งจะทำให้ทราบถึงความแข็งแกร่งและจุดแข็งของชุมชนอย่างแท้จริง ทำให้ผู้สร้างสรรค์ภาพถ่าย สามารถจับประเด็นบริบทต่างๆ ที่กระจัดกระจายให้เป็นระเบียบ และจัดเรียง ลำดับการเล่าเรื่องได้ ซึ่งจะทำให้สื่อสารภาพลักษณ์องค์กรได้ชัดเจนขึ้น
2. การคำนึงถึงวัตถุประสงค์หลักในการสื่อสาร ซึ่งมีนโยบายที่เป็นตัวกำหนดภาพลักษณ์ขององค์กร ทำให้มีเป้าหมายที่ช่วยให้วางแผนในการสร้างสรรค์สื่อ และนำสาร (Message) ที่ได้ไปใช้ในสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการสร้างสรรค์การถ่ายภาพเฉพาะที่เป็นข้อมูลที่เป็นบริบทที่แสดงตัวตนขององค์กร และความเกี่ยวข้องกันระหว่างองค์กรกับชุมชนเท่านั้น ควรมีการเจาะลึกถึงปัญหาของชาวบ้านในชุมชนที่องค์กรมีส่วนร่วม เพื่อสร้างสรรค์ภาพความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างองค์กรและชุมชน และความสำคัญขององค์กรต่อชุมชนต่อไป